

Sygn. akt II KK 261/21

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. B.** i in.

skazanego z art. 258 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 lipca 2021 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 5 listopada 2020 r., sygn. akt II AKa (...)

w stosunku do ww. skazanego utrzymującego w mocy

wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt XII K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Adw. P. Z. – obrońca skazanego M. B., we wniesionej kasacji zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 listopada 2020 r., sygn. akt II AKa (...), w stosunku do ww. skazanego utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt XII K (...).

Uzasadniając przedmiotowy wniosek, obrońca odwołał się do osobistej oceny zasadności oraz doniosłości sformułowanych w kasacji zarzutów, w szczególności wskazujących na wystąpienie bezwzględnych przyczyn

odwoławczych, czy też odnoszących się do kwestii niezasadnego skazania M. B. w warunkach art. 64 § 1 k.k., jak również stanowiących obiekcje co do jakości przeprowadzonej przez Sąd Apelacyjny kontroli odwoławczej.

W piśmie z dnia 29 czerwca 2021 r. obrońca dokonał uzupełnienia argumentacji rzeczowego wniosku, postulując jednocześnie, aby posiedzenie w przedmiocie jego rozpoznania odbyło się z udziałem stron. Obrońca dołączył do akt sprawy:

1. kserokopię protokołu rozprawy przeprowadzonej w dniu 1 czerwca 2020 r. przed Sądem Rejonowym w W. w sprawie IV K (...); protokół zawiera treść depozycji złożonych przez T. Ś.;
2. kserokopię wywiadu środowiskowego z dnia 24 maja 2021 r. na okoliczność sytuacji rodzinnej skazanego i konieczności zapewnienia przez niego opieki nad małoletnim synem;
3. kserokopię umowy – porozumienia w zakresie organizacji i realizacji gali sztuk walki „A.” z dnia 23 marca 2020 r. na okoliczność zobowiązań cywilnoprawnych obciążających skazanego.

Do pisma datowanego na dzień 1 lipca 2021 r. obrońca załączył opinię psychologiczną z dnia 25 lutego 2021 r., autorstwa I. R. – na okoliczność więzi psychicznej łączącej skazanego z jego małoletnim synem oraz potrzeby stopniowego przyzwyczajania syna do rzadszych kontaktów z ojcem.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z regułą przewidzianą w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia, niemniej unormowanie zawarte w art. 532 § 1 k.p.k. – na zasadzie wyjątku – stwarza możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji. Decyzja wstrzymująca rzeczoną wykonalność winna zapadać jedynie w sytuacji, gdy treść zarzutów kasacyjnych dostarcza podstawy do stwierdzenia oczywistego i rażącego naruszenia prawa, wskazując tym samym na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Pozwala to wówczas – w drodze wspomnianego wyjątku – odstąpić od respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15

lutego 2018 r., II KK 23/18, Lex nr 2449778; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18, Lex nr 2506101; z dnia 15 marca 2017 r., II KK 53/17 Lex nr 2242367).

Choć wstępna ocena kasacji wniesionej na korzyść M. B. wskazuje, że w określonym zakresie stanowisko skarżącego może zostać uwzględnione przez Sąd Najwyższy, to jednak skutki ewentualnego rozstrzygnięcia w tej części nie uzasadniają zastosowania instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, w szczególności w aspekcie nieodwracalności konsekwencji wykonania zapadłego wyroku skazującego. Rzecz jasna, obecnie poczyniona konstatacja w sposób definitywny nie przesądza o wyniku przedmiotowej sprawy. Kwestia ostatecznej zasadności podniesionych zarzutów będzie przedmiotem pogłębionej analizy Sądu Najwyższego w momencie rozpoznania wniesionej kasacji.

Same zaś dolegliwości, które stanowią naturalną konsekwencję izolacji penitencjarnej – skutkujące choćby ograniczeniami na płaszczyźnie rozwoju relacji rodzicielskich skazanego w odniesieniu do jego małoletniego dziecka, jak też wykluczające możliwość sprawowania osobistej opieki nad nim – nie mogą determinować zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Podobną ocenę odnieść należy do kwestii związanych z sytuacją finansową rodziny skazanego oraz do problematyki jego zobowiązań cywilnoprawnych. Wypada zauważyć, że tego rodzaju okoliczności mogą uzasadniać zastosowanie odpowiednich instytucji, które ustawodawca przewidział w Kodeksie karnym wykonawczym.

W niniejszej sprawie nie zachodziła potrzeba udziału stron w posiedzeniu w przedmiocie rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, o czym wnioskodawca poinformowany został w odrębnym piśmie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.